

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2799/98
af 15. december 1998
om den agromonetære ordning for euroen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽⁵⁾ er det fastsat, at valutaen for de medlemsstater, der deltager i Den Økonomiske og Monetære Union, fra den 1. januar 1999 skal være euroen; den agromonetære ordning, der er fastlagt i henhold til:

— Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽⁶⁾

— Rådets forordning (EF) nr. 1527/95 af 29. juni 1995 om udligning som følge af fald i landbrugsomregningskurserne for bestemte valutaer ⁽⁷⁾

— Rådets forordning (EF) nr. 2990/95 af 18. december 1995 om udligning som følge af et

mærkbart fald i landbrugsomregningskurserne før den 1. januar 1997 ⁽⁸⁾

— Rådets forordning (EF) nr. 724/97 af 22. april 1997 om foranstaltninger og udligning i forbindelse med væsentlige revalueringer, der påvirker landbrugsindkomsterne ⁽⁹⁾

består i det væsentlige i en ordning med særlige landbrugsomregningskurser, der afviger fra de faktiske valutakurser; en sådan ordning er uforenelig med indførelsen af euroen; der bør derfor fastlægges en agromonetær ordning, der er tilpasset denne nye situation, og de pågældende forordninger bør ophæves;

(2) den nuværende monetære situation, som er præget af moderate afvigelser mellem valutakurserne og landbrugsomregningskurserne, åbner mulighed for at fastlægge en enklere agromonetær ordning, der stemmer bedre overens med de faktiske monetære forhold; de priser og beløb, der er fastsat i euro i retsakterne under den fælles landbrugspolitik, vil dermed kunne omregnes til de ikke-deltagende medlemsstaters nationale valutaer ved hjælp af de respektive vekselkurser for euroen; en sådan ordning vil desuden indebære den fordel, at der opnås en betydelig forenkling af forvaltningen af den fælles landbrugspolitik;

(3) vekselkursen mellem euroen og national valuta vil kunne ændre sig i den periode, i hvilken en transaktion gennemføres; det må derfor fastlægges, hvilken kurs der gælder for de pågældende beløb; generelt bør der tages hensyn til den begivenhed, ved hvilken det økonomiske mål med den pågældende transaktion nås; den vekselkurs, der skal

⁽¹⁾ EFT C 224 af 17. 7. 1998, s. 15.

⁽²⁾ EFT C 328 af 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Udtalelse af 9. september 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ Udtalelse af 30. september 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT L 139 af 11. 5. 1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 (EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 148 af 30. 6. 1995, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 312 af 23. 12. 1995, s. 7. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1451/96 (EFT L 187 af 26. 7. 1996, s. 1).

⁽⁹⁾ EFT L 108 af 25. 4. 1997, s. 9. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 942/98 (EFT L 132 af 6. 5. 1998, s. 1).

anvendes, bør derfor være kursen på den dag, hvor nævnte begivenhed er indtruffet; det kan være nødvendigt at præcisere denne udløsende begivenhed eller at afvige herfra under iagttagelse af visse kriterier, blandt andet den hastighed, med hvilken virkningerne af de monetære bevægelser breder sig;

- (4) væsentlige revalueringer, der kan påvirke de priser og beløb, der ikke er direkte støtte, kan under visse omstændigheder medføre et fald i landbrugsindkomsterne; det vil derfor være berettiget i forbindelse med revalueringer at åbne mulighed for en midlertidig, aftagende udligningsstøtte, som sideløbende med tilpasningen af landbrugspriserne ydes på en måde, der er forenelig med de almindelige økonomiske regler;
- (5) den indvirkning, som væsentlige revalueringer har på størrelsen i national valuta af visse former for direkte støtte, bør kunne udlignes efter særlige regler, der er tilpasset de pågældende støtteordningers art;
- (6) de nærmere regler om finansieringen af udligningsstøtten bør hvile på et princip om, at der ydes bidrag både fra Fællesskabet og fra medlemsstaten;
- (7) på længere sigt bør landbrugssektoren ligesom de øvrige erhvervssektorer tilpasse sig de faktiske monetære forhold; der bør derfor fastsættes en ophørsdato for ordningen med udligningsstøtte; fastsættelsen af en sådan ophørsdato bidrager til budgetdisciplinens overholdelse;
- (8) det vil være rimeligt at fastsætte særlige regler, som gør det muligt at imødegå ekstraordinære situationer, som kan opstå såvel inden for Den Europæiske Union som på verdensmarkedet, og som kræver en øjeblikkelig reaktion for at sikre, at de ordninger, der er fastlagt iden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, kan fungere hensigtsmæssigt;
- (9) medlemsstater, der ikke deltager i Den Økonomiske og Monetære Union, bør kunne betale de udgifter, der følger af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik, i euro i stedet for i national valuta; det bør sikres, at en sådan mulighed ikke skaber uberettigede fordele for støttemodtagerne eller de betalingspligtige;
- (10) der bør åbnes mulighed for at træffe overgangsforanstaltninger med henblik på at lette indførelsen af den nye agromonetære ordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

- a) »retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik«:
 - retsakter, der direkte eller indirekte har hjemmel i traktatens artikel 43, med undtagelse af den fælles toldtarif og andre toldforskrifter, som gælder for såvel landbrugsprodukter som industrivarer
 - retsakter vedrørende varer, som er fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og omfattet af særlige handelsordninger
- b) »deltagende medlemsstater«: de medlemsstater, der har vedtaget den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten
- c) »ikke-deltagende medlemsstater«: de medlemsstater, der ikke har vedtaget den fælles valuta
- d) »nationale valutaer«: ikke-deltagende medlemsstaters og tredjelands nationale valutaer
- e) »vekselkurs«: vekselkursen mellem euroen og national valuta på valutamarkedet
- f) »væsentlig revaluering«: en situation, hvor det årlige gennemsnit for vekselkursen ligger under den tærskel, der udgøres af den laveste værdi af de gennemsnitlige årlige omregningskurser i de tre foregående år og af vekselkursen pr. 1. januar 1999
- g) »den procentdel af en væsentlig revaluering, der anses for væsentlig«: den procent, med hvilken det årlige gennemsnit ligger under den tærskel, der er nævnt i litra f).

Artikel 2

1. De priser og beløb, der fastsættes i retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik, udtrykkes i euro.
2. De betales og opkræves i euro i de deltagende medlemsstater. I de ikke-deltagende medlemsstater omregnes de til disses nationale valuta ved hjælp af vekselkursen, og de betales eller opkræves i national valuta, jf. dog artikel 8.
3. For så vidt angår de beløb vedrørende indførsler og de eksportafgifter, som er fastsat i euro ved en retsakt vedrørende den fælles landbrugspolitik, og som af medlemsstaterne skal anvendes i national valuta, er omregningskursen dog udtrykkelig lig med den kurs, der skal anvendes i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19. 10. 1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 (EFT L 17 af 21. 1. 1997, s. 1).

Artikel 3

1. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er:
- afslutningen af toldformaliteterne ved henholdsvis indførsel eller udførsel for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen med tredjelande
 - i alle øvrige tilfælde den begivenhed, hvorved det økonomiske mål for den pågældende transaktion nås.
2. Hvis den i stk. 1 omhandlede udløsende begivenhed skal fastlægges nærmere eller ikke kan lægges til grund som følge af særlige forhold i forbindelse med markedsordningen eller det pågældende beløb, fastlægges der en specifik udløsende begivenhed efter proceduren i artikel 9 under hensyn til følgende kriterier:
- a) faktisk anvendelse af vekselkursændringerne så hurtigt som muligt
 - b) ensartede udløsende begivenheder for tilsvarende transaktioner under de forskellige markedsordninger
 - c) indbyrdes overensstemmelse mellem de udløsende begivenheder for de forskellige priser og beløb under en og samme markedsordning
 - d) muligheden for en effektivkontrol med anvendelsen af korrekte landbrugsomregningskurser.

Artikel 4

1. For så vidt angår de priser og beløb, der ikke er omfattet af artikel 5, kan medlemsstaterne i tilfælde af en væsentlig revaluering yde landbrugerne en udligningsstøtte. Støtten ydes i tre på hinanden følgende tolv månedersrater begyndende i marts måned efter den væsentlige revaluering.

Udligningsstøtten kan ikke ydes i form af produktionsafhængige beløb, medmindre der er tale om produktionen i en nærmere fastsat forudgående periode. Støtten må ikke tage sigte på eller være afhængig af en produktion efter denne fastsatte periode.

2. Maksimumsbeløbet for den første rate af udligningsstøtten fastlægges efter proceduren i artikel 9 for den berørte medlemsstat som helhed ved at multiplicere den procentdel af den pågældende revaluering, der anses for væsentlig, med det skønsmæssige indkomsttab beregnet i overensstemmelse med punkt 1-3 i bilaget.

3. Maksimumsbeløb for den første rate nedsættes eller annulleres i givet fald under hensyn til den konstaterede markedssituation i det år, ved hvis udløb den væsentlige revaluering er blevet konstateret.

4. Der ydes ingen støtte for den del af det i henhold til stk. 2 beregnede beløb, der ikke overstiger en væsentlig revaluering på 2,6 %.

5. Beløbet for anden og tredje støttrate nedsættes i forhold til den foregående rate med mindst en tredjedel af det beløb, der blev ydet for den første rate.

Beløbene for anden og tredje rate nedsættes eller annulleres i forhold til den indvirkning, som udviklingen i vekselkurserne har haft på indkomsterne indtil begyndelsen af måneden før den første måned for den pågældende rate, idet der tages hensyn til den konstaterede markedssituation i samme periode.

6. Den hensyntagen til markedssituationen, der er omhandlet i stk. 3 og stk. 5, andet afsnit, foretages på grundlag af følgende kriterier:

Beløbet for en eller flere rater kan nedsættes i en eller flere sektorer, hvis det konstateres:

- a) at den gennemsnitlige markedspris for den pågældende medlemsstat i løbet af det år, for hvilket der er konstateret en væsentlig revaluering, eller mellem begyndelsen af den foregående rate og begyndelsen af måneden forud for den første måned i den pågældende rate er større end eller lig med gennemsnittet af markedspriserne i de medlemsstater, hvor der ikke fandt en væsentlig revaluering sted i samme periode. Markedspriserne sammenlignes på grundlag af et indeks 100 for prisen i national valuta eller i euro, eller
- b) at situationen på datoen for en væsentlig revaluering i forhold til de udløsende begivenheder i den pågældende sektor ikke gør det muligt at konkludere, at nævnte revaluering har haft virkning for hele den pågældende periode.

Ved anvendelse af litra b) beregnes den nedsættelse på mindst en tredjedel, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5, på grundlag af det beløb, der ville være blevet udbetalt for den første rate, hvis litra b) ikke var blevet anvendt.

Disse kriterier kan på grundlag af opnåede erfaringer ændres efter proceduren i artikel 9.

Artikel 5

1. Hvis den vekselkurs, der på dagen for den udløsende begivenhed gælder for:

- en bestemt fast støtte pr. hektar eller pr. storkreaturenhed, eller
- en udligningspræmie pr. moderfår eller ged, eller
- et beløb af strukturel eller miljømæssig art

er lavere end den, der gjaldt forinden, kan den pågældende medlemsstat yde en udligningsstøtte til landbrugerne i tre på hinanden følgende tolv månedersrater, der begynder på dagen for den udløsende begivenhed.

Udligningsstøtten skal ydes i form af et tillæg til den støtte, de præmier og de beløb, der er omhandlet i første afsnit.

2. Maksimumsbeløbet for første rate af udligningsstøtten fastlægges efter proceduren i artikel 9 for den berørte medlemsstat som helhed i overensstemmelse med punkt 4 i bilaget. Medlemsstaten kan dog beslutte ikke at yde støtte, hvis dette beløb svarer til en nedsættelse på under 0,5 %.

3. Beløbet for anden og tredje støttrate nedsættes i forhold til den foregående rate med mindst en tredjedel af det beløb, der blev ydet for den første rate.

4. De i stk. 3 omhandlede beløb nedsættes eller annulleres efter omstændighederne i forhold til den indvirkning, som udviklingen i de vekselkurser, der er konstateret den første dag af anden og tredje rate, har haft på indkomsterne.

5. Denne artikel finder ikke anvendelse på beløb, for hvilke en lavere kurs end den nye kurs har været gældende inden for de seneste fireogtyve måneder forud for det tidspunkt, hvor den nye kurs har fået virkning.

Artikel 6

1. Fællesskabets bidrag til finansieringen udgør:

- 50 % af de beløb, der faktisk ydes som udligningsstøtte i henhold til artikel 4
- 50 % af de beløb, der kan ydes som udligningsstøtte i henhold til artikel 5. Medlemsstaten kan dog undlade at yde den nationale del af støtten.

2. Dette bidrag betragtes, for så vidt angår finansieringen af den fælles landbrugspolitik, som en intervention til regulering af landbrugsmarkederne.

Artikel 7

1. Indtræder der ekstraordinære monetære begivenheder vedrørende en national valuta, som vil kunne bringe anvendelsen af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik i fare, træffer Kommissionen afgørelse om passende beskyttelsesforanstaltninger, som eventuelt kan udgøre fravigelser af gældende retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger meddeles straks Rådet og medlemsstaterne.

Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter den dato, på hvilken den har fået meddelelse om beskyttelsesforanstaltningerne, indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist på en måned fra meddelelsen af de pågældende foranstaltninger.

2. Indtræder der ekstraordinære monetære begivenheder vedrørende en national valuta, som vil kunne bringe anvendelsen af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik i fare, kan Kommissionen inden for de beføjelser, der er tillagt den i medfør af disse retsakter, i

hvert enkelt tilfælde træffe foranstaltninger, hvorved denne forordning fraviges, navnlig hvis et land:

- anvender unormale former for vekselteknik som f.eks. multiple valutakurser, eller anvender clearing-aftaler
- har en valuta, der ikke noteres på de officielle valutamarkeder, eller for hvilken udviklingen vil kunne medføre forstyrrelser i samhandelen.

Artikel 8

1. Hvis en ikke-deltagende medlemsstat beslutter at betale de udgifter, der følger af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik, i euro i stedet for i sin nationale valuta, træffer den de fornødne foranstaltninger for at sikre, at anvendelsen af euroen ikke fører til en systematisk fordel sammenlignet med anvendelsen af national valuta.

2. Medlemsstaten giver Kommissionen meddelelse om de påtænkte foranstaltninger, inden disse får virkning. Medlemsstaten må ikke bringe dem i anvendelse, før Kommissionen har meddelt sit samtykke.

Artikel 9

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren:

- a) i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾,
eller
- b) i de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller fiskerivarer,
eller
- c) i de tilsvarende artikler i andre fællesskabsretsakter om indførelse af en tilsvarende procedure.

Artikel 10

1. Bliver det nødvendigt at træffe overgangsforanstaltninger for at lette den første anvendelse af bestemmelserne i denne forordning, træffes sådanne foranstaltninger af Kommissionen efter proceduren i artikel 9, og de gælder i den tid, der er strengt nødvendig for at lette indførelsen af den nye ordning.

2. Forordning (EØF) nr. 3813/92, (EF) nr. 1527/95, (EF) nr. 2990/95 og (EF) nr. 724/97 ophæves.

3. Hvis der i en retsakt vedrørende den fælles landbrugspolitik er henvist til landbrugsomregningskursen, skal dette fra den 1. januar 1999 forstås som en henvisning til den omregningskurs, Rådet uigenkaldeligt har

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 923/96 (EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37).

fastsat i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, for så vidt angår de nationale valutaenheder, og til den kurs, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, henholdsvis stk. 3, i nærværende forordning, for så vidt angår de nationale valutaer.

Hvis der i en retsakt vedrørende den fælles landbrugspolitik er henvist til den repræsentative markedskurs for ecuen, skal dette fra den 1. januar 1999 forstås som en henvisning til vekselkursen for euroen.

Henvisninger til udligningsstøtte som omhandlet i forordning (EØF) nr. 3813/92 og (EF) nr. 724/97 skal forstås som henvisninger til artikel 4, 5 og 6 i nærværende forordning.

Henvisninger til udløsende begivenheder som fastlagt i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3813/92 skal forstås som henvisninger til artikel 3 i nærværende forordning.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1999.

Artikel 4, 5 og 6 anvendes kun for væsentlige revalueringer, der har fundet sted inden den 1. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1998.

På Rådets vegne

W. MOLTERER

Formand

BILAG

1. Det skønsmæssige indkomsttab, der er nævnt i forordningens artikel 4, stk. 2, er lig med:
 - a) summen af 1 %:
 - af landbrugets samlede produktionsværdi hidrørende fra sektorerne for korn, herunder ris, sukkerroer, mælk og mejeriprodukter samt oksekød, og
 - af værdien af de mængder produkter, der er leveret som led i en kontrakt, som i medfør af EF-bestemmelserne kræver overholdelse af en minimumspris til producenten, i de sektorer der ikke er nævnt i første led, og
 - af de former for støtte eller af de præmier, landbrugerne modtager, bortset fra dem, der er omhandlet i forordningens artikel 5
 - b) nedsat med:
 - 0,5 % af værdien af forbruget af rå- og hjælpestoffer til foder, og
 - den indvirkning, som formindskelsen af bruttoværditilvæksten i markedspriser har på afgifterne, og som følger af operationerne i forbindelse med litra a) og litra b), første led, og
 - en nedsættelse, der svarer til 1 % af udgiftsoverslaget for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) for:
 - den samlede faste hektarstøtte
 - halvdelen af struktur- eller miljøstøtten, og
 - 130 % af fåre- og gedekødspræmierne.
2. Der tages ikke hensyn til de i punkt 1, litra a), andet og tredje led, nævnte beløb, når summer heraf for de pågældende sektorer udgør mindre end 0,01 % af landbrugets samlede produktionsværdi i den pågældende medlemsstat.

Ved anvendelsen af denne forordning svarer produktionssektorerne til de statistiske aggregater, der er identificeret inden for Eurostats økonomiske regnskaber for landbruget, eller grupperinger af sådanne; der er tale om følgende produktionssektorer:

 1. Korn og ris
 2. Sukkerroer
 3. Mælk og mejeriprodukter
 4. Oksekød
 5. Oliefrø og olivenolie
 6. Frisk frugt og friske grøntsager
 7. Kartoffler
 8. Vin og most
 9. Blomster og planteskoleplanter
 10. Svinekød
 11. Fåre- og gedekød
 12. Æg og fjerkrækød
 13. Andet.
3. Det skønsmæssige indkomsttab fastlægges ud fra de oplysninger, der vedrører:
 - a) de økonomiske regnskaber for landbruget, der foreligger hos Eurostat for det seneste kalenderår, som udløber før datoen for den væsentlige revaluering, for så vidt angår punkt 1, litra a), første led, og punkt 1, litra b), første og andet led

- b) budgetgennemførelsen eller, hvis denne mulighed ikke foreligger, budgetterne, budgetforslagene eller de foreløbige budgetforslag vedrørende:
- indkomsterne for det år, der er nævnt i litra a) i nærværende punkt, for så vidt angår punkt 1, litra a), andet og tredje led
 - det regnskabsår, der begynder i det høstår for korn, i hvilket den væsentlige revaluering fandt sted, for så vidt angår punkt 1, litra b), tredje led.

Ved anvendelse af punkt 2 tages de i nærværende punkt, litra a), nævnte oplysninger i grænsetilfælde i betragtning under hensyntagen til de oplysninger af samme art, der er konstateret i de to foregående år.

4. Den i forordningens artikel 5, stk. 1, omhandlede støtte beregnes ud fra de oplysninger, der er nævnt i punkt 3, litra b), første led i dette bilag.
-